เลขที่ ๑

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” (Arborist) ดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ของกรุงเทพมหานคร

จัดทำโดย นางสาวปรารถนา มีสินเจริญ
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สังกัด สำนักการป่าไม้ต่างประเทศ กรมป่าไม้

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๔๐
สถาบันพัฒนาราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

คำนำ

รายงานส่วนบุคคล (Individual Study) เรื่อง การส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” (Arborist) ดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ของกรุงเทพมหานคร ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๔๐ สถาบันพัฒนาราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งจัดทำโดย นางสาวปรารถนา มีสินเจริญ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักการป่าไม้ต่างประเทศ กรมป่าไม้ โดยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก นางรสสุคนธ์ ชาติประเสริฐ หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์สาธารณสุข กองยุทธศาสตร์สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร เป็นวิทยากรที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการจัดทำรายงานส่วนบุคคลฉบับนี้ตามหลักวิชาการและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการจัดทำรายงานส่วนบุคคลเสร็จสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ข้าพเจ้า นางสาวปรารถนา มีสินเจริญ ในฐานะผู้จัดทำรายงานส่วนบุคคลฉบับนี้ ขอขอบคุณวิทยากรที่ปรึกษาและสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างยิ่งที่ได้เปิดโอกาสให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม และให้การสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องตลอดระยะเวลาในการฝึกอบรมเป็นอย่างดี สุดท้ายนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานส่วนบุคคลฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวและต้นไม้ของกรุงเทพมหานครต่อไป

นางสาวปรารถนา มีสินเจริญ
๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

บทที่	หน้า
คำนำ	๒
สารบัญ	๓
ความสำคัญของการศึกษา/ที่มาของการนำเสนอ	๔
วัตถุประสงค์	๕
เป้าหมาย	๕
แนวคิด ทฤษฎี/หลักการที่ใช้ในการศึกษา	๖
๑. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ“รุกขกร”สถานการณ์และสภาพปัญหา	๖
๒. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๓. วิเคราะห์ SWOT Analysis	๑๒
๔. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในและภายนอก	๑๔
แนวทางการดำเนินการ/ระยะเวลาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	๑๕
ประโยชน์จากการศึกษา	๑๖
งบประมาณ	๑๗
แนวทางการติดตามและประเมินผล	๑๗
ข้อเสนอแนะ	๑๗
อ้างอิง	๑๙
ภาคผนวก	๒๑
แผนผังความคิด (Mind Map)	
สถิติเรื่องร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร	

การส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” (Arborist) ดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ของกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษา/ที่มาของการนำเสนอ

จากกระแสวิพากษ์วิจารณ์ และการต่อต้านการตัดต้นไม้บนทางเท้าและบริเวณเกาะลางถนนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากภาพของต้นไม้ที่ถูกตัดจน “เหี้ยน โกร๋น กุด” ซึ่งเป็นภาพที่แลดูสวนทางกับสภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าวและไอแดดจากดวงอาทิตย์ โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อน ทั้งนี้ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดูแลรักษาต้นไม้ในเมืองของกรุงเทพมหานคร ที่ดูไม่มีความเป็นมืออาชีพ อีกทั้ง ยังไม่สนองตอบต่อเป้าหมายที่ต้องการจะเป็น “มหานครแห่งเอเชียภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๕” แต่อย่างใด ทั้งนี้ การที่เมืองจะกลายเป็นมหานครได้นั้นต้องมีปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง คือ พื้นที่สีเขียวต่อหัวประชากรตามหลักเกณฑ์มาตรฐานขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งกำหนดไว้ว่า เมืองใหญ่ควรมีพื้นที่สีเขียวมากกว่า ๙ ตารางเมตรต่อคน ซึ่งจากข้อมูลอ้างอิงจากสำนักงานสวนสาธารณะ ในปี ๒๕๖๔ กรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวทั้งหมด ๔๐.๗๙ ตารางเมตร ซึ่งคิดเทียบกับสัดส่วนประชากรแล้ว อยู่ที่ประมาณ ๗.๙๓ ตางเมตรต่อคน โดยเขตที่มีพื้นที่สีเขียวมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ บางขุนเทียน ประเวศ และคันนายาว แม้พื้นที่สีเขียนจะยังไม่ถึงเกณฑ์ที่องค์การอนามัยโลกกำหนด แต่หากมองย้อนกลับไปในอดีตสัดส่วนพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครก็ถือได้ว่ามีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากข้อมูลของสำนักงานสวนสาธารณะที่เก็บย้อนไปถึงปี ๒๕๕๗ พบว่ายังมีส่วนของพื้นที่สีเขียวต่อคนอยู่แค่เพียง ๔.๙๒ ตารางเมตรต่อคนเท่านั้น และหากย้อนกลับไปดูถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวที่ถูกกล่าวอ้างเสมอ คือ “มีความจำเป็นต้องดำเนินการตัด” เนื่องจากปัญหาสายไฟฟ้า การผุพังของลำต้นและกิ่งก้านของต้นไม้ที่อาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่สัญจรไปมา และหากมีเหตุเกิดขึ้นแล้ว หน่วยงานในเขตพื้นที่รับผิดชอบดังกล่าว จะต้องแบกรับภาระที่เกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องและเรียกค่าเสียหาย และมีการลงโทษหน่วยงานต้นสังกัด เป็นต้น (๑)

สาเหตุของการศึกษารายงานฉบับนี้

จากข้อมูลสถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ (และย้อนหลังไป ๖ เดือน) เรื่อง ต้นไม้และสวนสาธารณะ มีจำนวน ๓๑๗ เรื่องร้องเรียน โดยได้รับการแก้ไขไปแล้ว ๒๙๖ เรื่องร้องเรียน และอยู่ระหว่างการดำเนินการ ๒๑ เรื่องร้องเรียน (๒)

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าเรื่องร้องเรียนในประเด็นดังกล่าว เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในแต่ละเดือน ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วนหรือดำเนินการล่าช้า อาจก่อผลเสียหายทั้งทางตรงต่อผู้ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และส่งผลเสียทางอ้อมต่อกรุงเทพมหานครเองด้านภาพลักษณ์และความเป็นมืออาชีพในการบริหารงานและจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตรับผิดชอบ ซึ่งปัจจุบันกรุงเทพมหานครไม่มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ตามหลักวิชารุกขกรรม มีเพียงแต่ “เจ้าพนักงานการเกษตร” เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเท่านั้น ซึ่ง “เจ้าพนักงานการเกษตร” ทำหน้าที่ “คนตัดต้นไม้” เท่านั้นไม่ใช่ “รุกขกร”

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนโยบายการดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ของกรุงเทพมหานคร มี ๒ ลักษณะ คือ

๑) ต้นไม้ที่ปลูกในถนนที่ไม่มีสายไฟฟ้า จะตัดแต่งปกติตามหลักวิชาการให้มีรูปทรงสวยงาม และมีความปลอดภัยกับชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ต้นไม้ที่ปลูกในถนนที่มีแนวสายไฟฟ้า ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครได้มีข้อตกลงความร่วมมือกับการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) กำหนดการตัดแต่งต้นไม้ให้เป็นไปตามหลักวิชาการไม่ส่งผลกระทบต่อสายไฟฟ้า มีรูปแบบการตัดแต่งตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขของแนวสายไฟและขนาดเสาไฟฟ้า ถึงแม้ว่ากรุงเทพมหานครจะมีโครงการอบรมการตัดแต่งต้นไม้ โดยผู้เข้าร่วมมีทั้งเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าฝ่ายและระดับปฏิบัติงานกับ กฟน. ที่จัดส่งเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมการตัดแต่งต้นไม้เข้าร่วมฝึกอบรมด้วยและได้รับประกาศนียบัตรร่วมกันไปแล้ว ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๔,๗๕๐ คน โดยมีการฝึกอบรมและดูงานเพื่อเพิ่มศักยภาพบุคลากรกรุงเทพมหานคร เพื่อมหานครสีเขียวอบรมเกี่ยวกับการตัดแต่งต้นไม้ก็ตาม แต่ปัญหาการตัดต้นไม้แบบไม่เป็นมืออาชีพยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (๓)

ดังนั้น การแก้ไขและจัดการปัญหาที่สาเหตุ โดยการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” (Arborist) หรือ นักศัลยกรรมต้นไม้ใหญ่ (Tree Surgeon) ซึ่งเป็นนักวิชาชีพที่มีหน้าที่จัดการและดูแลต้นไม้ใหญ่ (โดยปกติเป็นต้นไม้ใหญ่ในเมือง และในบริเวณอาคารสถานที่ รวมถึง ไม้เลื้อยและไม้พุ่มมีแก่นที่เป็นไม้ยืนต้น) ซึ่งรวมถึง งานปลูก งานตัดแต่ง งานค้ำจุน งานป้องกันและรักษาโรคและแมลงหรือโรคพืชอื่น งานป้องกันการถูกฟ้าผ่า และงานโค่นต้นไม้ นอกจากนี้ ยังรวมถึงงานวางแผน งานให้คำปรึกษา การทำรายงาน และการเป็นพยานศาลในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากต้นไม้ใหญ่มีคุณประโยชน์แก่มวลมนุษย์มาก แต่ต้นไม้ใหญ่ก็มีการดำรงชีวิตที่ซับซ้อน มีขนาดใหญ่โต และมีน้ำหนักมาก ต้นไม้ใหญ่ในเมือง จึงต้องการการเฝ้าระมัดระวัง และการดูแลรักษา เพื่อเป็นการประกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งถือว่าเป็นทางเลือกที่กรุงเทพมหานครควรนำไปใช้หรือจัดให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” อย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุด (๔)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีการดูแล รักษา บำรุง ปลูกเพิ่ม และตัดแต่งต้นไม้ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักวิชารุกขกรรม

๒. เพื่อลดจำนวนเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ต้นไม้และสวนสาธารณะ

๓. เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” หรือเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญตามหลักวิชารุกขกรรมเทียบเท่า “รุกขกร”

เป้าหมาย

๑. กรุงเทพมหานครมีการดูแล รักษา บำรุง ปลูกเพิ่ม และตัดแต่งต้นไม้ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักวิชารุกขกรรม

๒. เรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ต้นไม้และสวนสาธารณะ มีจำนวนลดลง

๓. มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” หรือ มีเจ้าพนักงานการเกษตรและหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากสำนักงานเขตที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะความรู้ตามหลักวิชารุกขกรรมจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเพียงพอในพื้นที่รับผิดชอบ

แนวคิด ทฤษฎี/หลักการที่ใช้ในการศึกษา

๑. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ "รุกขกร" สถานการณ์และสภาพปัญหา

"รุกขกร" (Arborist) หรือนักตัดแต่งต้นไม้ใหญ่เป็นอาชีพที่มีความสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบของทุกเมือง นอกจากสิ่งปลูกสร้างหลายอย่างที่อยู่รวมกันแล้ว ต้นไม้ทุกชนิด ถือเป็นส่วนสำคัญที่มีหน้าที่สร้างความสวยงาม ดูดซับมลพิษ และเพิ่มออกซิเจนที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ในเมืองใหญ่ และต้นไม้เหล่านั้น โดยเฉพาะต้นไม้ใหญ่จำเป็นต้องมีการดูแลรักษาอย่างถูกต้อง มิใช่เพียงตัดเพื่อแก้ปัญหาอย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น แต่ควรทำให้เกิดความสวยงาม ต้นไม้มีสุขลักษณะที่ดี และสร้างทัศนียภาพที่ดีด้วย ซึ่งที่สำคัญกว่านั้น คือ ต้องคงสภาพความสมบูรณ์ของต้นไม้ให้มีอายุยาวนานต่อไป หน้าที่เหล่านี้ในต่างประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ จะมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง และมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานที่เรียกว่า "รุกขกร" (Arborist) คอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด "รุกขกร" จะทำงานโดยใช้ศาสตร์และศิลป์ร่วมกัน กว่าจะลงมือตัดแต่งต้นไม้ต้องมองรอบด้านทั้งแง่ความเป็นธรรมชาติ ความสวยงาม ตลอดจนทัศนียภาพ ไม่ได้มองเพียงปัญหาเฉพาะหน้าเพียงอย่างเดียว และเกือบทุกประเทศทั่วโลกล้วนมีหน่วยงานที่ดูแลต้นไม้ใหญ่ "รุกขกร" อาชีพจำนวนหลายร้อยคน แต่สำหรับกรุงเพมหานครดูเหมือนจะยังห่างไกลกับการใส่ใจต้นไม้ใหญ่ในเมือง ขาดการวางแผนการปลูก และการดูแลที่ถูกต้อง ประเทศไทยมีการพูดถึง "รุกขกร" มากขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ หลังจากพบว่าต้นไม้ใหญ่ในเมืองมีความเสียหายจากภัยธรรมชาติ หรือสร้างปัญหาให้กับวิถีชีวิตคนเมือง สิ่งเหล่านี้ ทำให้สังคมโดยรวมมองว่าควรจะหาทางแก้ไขด้วยมืออาชีพด้านต้นไม้อย่าง "รุกขกร" และความจริงที่ว่า การเรียนการสอนเพื่อเป็น "รุกขกร" คือ "วิชารุกขกรรม" มีบรรจุอยู่ในหลักสูตรภาควิชาวนวัฒน์วิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นการเรียนในระดับปริญญาตรี ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาส่วนมากต้องการทำงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพราะมีความมั่นคงทางอาชีพมากกว่า และคนจำนวนหนึ่งอาจเติมเต็มอาชีพเสริมแบบคู่ขนานด้วยการเป็น "รุกขกร" แต่น่าเสียดายที่พบว่าประเทศไทยมี "รุกขกร" วิชาชีพที่ได้รับมาตรฐานจำนวนน้อยมาก โดยในส่วนที่พบเห็นทั่วไปจะเรียกว่า "คนตัดต้นไม้" มากกว่า "รุกขกร" ที่มีอยู่เพียงน้อยนิด ซึ่งในปัจจุบันนี้ "รุกขกร" มีงานล้นมือไม่ว่าจะเป็นงานดูแลต้นไม้ตามหน่วยงานราชการ เอกชน รวมทั้ง ตามบ้านเรือน ทั้งนี้ ปัญหาขาดแคลน "รุกขกร" ทำให้มีหน่วยงานหลายแห่งเปิดอบรม"รุกขกร" ระยะสั้นขึ้น เพื่อป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพ ทั้งนี้ ผศ.ดร.พรเทพ เหมือนพงศ์ อาจารย์ประจำคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ หนึ่งใน "รุกขกร" วิชาชีพของไทยที่ได้รับการรับรองระดับนานาชาติ จาก "สมาคมรุกขกรรมนานาชาติ" (International Society of Arboriculture หรือ ISA) โดยเป็นผู้ซึ่งพยายามผลักดันการผลิต "รุกขกร" อาชีพ โดยได้กล่าวว่า ภาควิชาวนวัฒน์วิทยา เป็นการเรียนการสอนเรื่องการปลูกป่า การเกิดป่า ดูแลรักษาป่าให้เจริญเติบโตมีความสมบูรณ์ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของการปลูกป่า ไม่ว่าจะปลูกเพื่อตัดออกมาใช้ประโยชน์เป็นไม้เศรษฐกิจ ไม้โตเร็ว หรือปลูกเพื่อฟื้นฟูสภาพป่าที่ถูกบุกรุกทำลาย เพื่อให้กลับมาเป็นป่าธรรมชาติเหมือนเดิม ประเทศไทยเพิ่งตื่นตัวเรื่องของ "รุกขกร" เพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ส่วนต่างประเทศมีมานานแล้วเป็น ๑๐๐ ปี และเป็นอาชีพที่มีชื่อเรียกว่า Arborist หรือผู้ดูแลต้นไม้ใหญ่ในเขตเมือง เมื่อกรุงเทพมหานครไม่มีเจ้าหน้าที่ "รุกขกร" ดูแลต้นไม้ที่ปลูกในเขตเมือง จึงมีปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ตัดเหลือแต่ตอ ตัดแบบแหว่งๆ ซึ่งเป็นการตัดต้นไม้ที่ขาดหลักการที่ถูกต้อง อันอาจมีผลให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยบนท้องถนน เพราะยังไม่เคยมีผู้ดูแลต้นไม้ใหญ่ที่เป็นมืออาชีพ ส่วนใหญ่มักพบเห็นคนดูแลสวน จัดสวน ตัดหญ้า ปลูกไม้ดอกไม้ประดับตามสถานที่

ต่างๆ แล้วเข้าใจว่าคนเหล่านั้นเป็น “รุกขกร” ทั้งนี้ “คนตัดต้นไม้” ไม่ใช่ “รุกขกร” เพราะ “รุกขกร” กับ “คนตัดต้นไม้” ต่างกัน และต้องแยกกัน ซึ่งทั้งสองอย่างควรจัดระบบตามมาตรฐานสากล ควรมีการขึ้นทะเบียนรับรองเพราะ “รุกขกร” (Arborist) เป็นนักวิทยาศาสตร์ มีความเชี่ยวชาญธรรมชาติของต้นไม้ รู้จักต้นไม้ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง รู้จักความสัมพันธ์ของต้นไม้กับดิน น้ำ และอากาศ ขณะที่ “คนตัดต้นไม้” (Tree Worker Climber) มีหน้าที่ปีนต้นไม้ มีความเชี่ยวชาญเรื่องการตัดต้นไม้และการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเท่านั้น ในหนึ่งทีมงานจะต้องมีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” เป็นผู้กำกับดูแล และมี “คนตัดต้นไม้” เป็นผู้ปฏิบัติงาน แต่ถ้า “รุกขกร” คนไหนเรียนรู้การปีนต้นไม้เพิ่มเติมก็สามารถเป็นได้ทั้ง “รุกขกร” และ “คนตัดต้นไม้” ไปในตัวและสามารถรับงานเพียงลำพังได้ ตลาดแรงงานมืออาชีพในประเทศไทยยังต้องการทั้ง “รุกขกร” และ“คนตัดต้นไม้” เพราะตอนนี้สังคมเกิดความตื่นตัวความเป็นมาเป็นไปของต้นไม้ใหญ่ที่อยู่ในเมืองทุกต้น ว่าควรมีมืออาชีพมาดูแล ไม่ใช่ปล่อยให้ใครก็ได้ปีนขึ้นต้นไม้ แล้วเอามีดตัดตรงนั้นตรงนี้ออก โดยขาดทิศทางที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น ไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านที่ปลูกต้นไม้ใหญ่ตามที่พักอาศัยหรือต้นไม้ที่ปลูกตามหน่วยงาน บริษัท ต่างมีความต้องการ “รุกขกร” มืออาชีพให้เป็นผู้ดูแล ในการนี้ จึงทำให้คนกลุ่มที่เป็น “รุกขกร จัดตั้งเป็นกลุ่มที่เป็นทีมรับงานตัดต้นไม้แบบมืออาชีพ โดยปัจจุบันคนกลุ่มเหล่านี้มีงานจำนวนมาก โดยเฉพาะในหน้าฝน นอกจากการเรียนสายตรงของ “รุกขกร” แล้ว ปัจจุบันยังมีสมาคมที่มีชื่อว่า “สมาคมรุกขกรรมไทย” จัดตั้งขึ้นเพื่อเปิดสอบขึ้นทะเบียนรับรองการเป็น “รุกขกร” กับ “คนตัดต้นไม้” ซึ่งผู้ที่สอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้การรับรองว่าเป็น “รุกขกร” หรือ “คนตัดต้นไม้” พร้อมใบรับรองวิชาชีพที่ถูกขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องตามมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังมีองค์กรระดับสากลที่มีชื่อว่า “สมาคมรุกขกรรมนานาชาติ (International Society of Arboriculture หรือ ISA) มีหน้าที่ดูแลประเทศสมาชิกที่มี “รุกขกร” ทั่วโลกที่ขึ้นทะเบียนไว้กับสมาคม ขณะเดียวกันหากใครสามารถสอบขึ้นทะเบียนกับองค์กรนี้ได้เท่ากับว่าคุณเป็น “รุกขกร” สากล โดยสามารถทำงานได้ทั่วโลก ทั้งนี้ การตัดต้นไม้โดยไม่มีเหตุผลจำเป็นเพราะต้องคิดว่าต้นไม้ที่จะตัดมันมีปัญหาอะไร แล้วการตัดจะช่วยแก้ปัญหาได้อย่างไร การแก้ปัญหาเรื่องต้นไม้ควรเป็นหน้าที่ของ “รุกขกร” เช่น ถ้าเห็นว่าต้นไม้เอียงแล้วใช้วิธีตัดทิ้งบางส่วนหรือตัดทั้งหมด นั่นเป็นวิธีแก้ปัญหาหรือไม่ ซึ่งถือว่าการตัดต้นไม้ควรเป็นวิธีสุดท้ายที่ต้องนำมาใช้หรือการปลูกต้นไม้บนทางเท้าแล้วไปพาดเกี่ยวสายไฟฟ้าหรือสายโทรศัพท์ ในต่างประเทศจะมี “รุกขกร” ดูแลโดยเฉพาะ มีวิธีและขั้นตอนการตัดแต่งต้นไม้ใหญ่ โดยต้องต้องนำเทคนิค ความรู้ และวิธีตัดที่ถูกต้องมาใช้ร่วมกับเครื่องมือและอุปกรณ์เฉพาะทาง เพื่อให้มีความสวยงามและปลอดภัย ไม่ใช่เพียงแค่ใช้บันไดปีนขึ้นไปบนต้นและตัดส่วนที่ไม่ต้องการออกแล้วถือว่าเสร็จงาน ทั้งนี้ ในประเทศสิงคโปร์มีหน่วยงานดูแลต้นไม้ใหญ่ในเมืองที่เรียกว่า National Park หรือสำนักงานสวนสาธารณะแห่งชาติมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบต้นไม้ทุกต้นในสิงคโปร์ นอกจากนี้ ปัญหาในปัจจุบันของกรุงเทพมหานครหลายแห่ง ใช้พันธุ์ต้นไม้ไม่เหมาะสมและเป็นไม้ขนาดใหญ่ที่ต้องคอยตัดแต่ง ดังนั้น ถ้า “รุกขกร” มีบทบาทอย่างแท้จริงพวกเขาจะพิจารณาเลือกพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมสำหรับปลูกในแต่ละพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะ โดยไม่ต้องใช้พันธุ์ไม้ขนาดใหญ่อย่างเดียว เพื่อให้การจัดวางต้นไม้เกิดความสวยงาม และไม่ต้องตัดให้เสียรูปทรง (๕)

(๖) หลายท่านคงเคยได้ยินข่าวต้นไม้ล้มในกรุงเทพมหานครบ่อยครั้ง หากมีรุกขกรที่มีความรู้ด้านนี้จริง ๆ เหตุลักษณะนี้จะเกิดน้อยมาก ปัจจุบันสื่อเข้าถึงง่ายเมื่อมีข่าวต้นไม้ล้มเกิดอันตรายต่อคนคนก็เริ่มตื่นตัวมากขึ้น เริ่มมีการตระหนักถึงความสำคัญของมันทำให้มีกลุ่มคนรักต้นไม้เกิดขึ้นมามาก ประเทศไทยจึงได้ก่อตั้ง “สมาคมรุกขกรรมไทย” (Thailand Society of Arboriculture : TSA) เพื่อจะสร้างมาตรฐาน

ของรุกขกร ทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนก็เริ่มเล็งเห็นความสำคัญของอาชีพรุกขกรมากขึ้น ซึ่งมีแนวทางในการสอบให้ได้ใบรับรอง (Certification and Credentials) เหมือนกับสมาคมรุกขกรรมนานาชาติ โดยรุกขกรควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสม ดังนี้

- จบการศึกษาสาขาวิชาที่เกี่ยวกับต้นไม้ เช่น วนศาสตร์ พฤกษศาสตร์ พืชสวน
- มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับงานรุกขกรรมอย่างน้อย ๒ ปี
- สอบข้อเขียนด้านต้นไม้โดยตรง
- ส่วนคนทำงานบนต้นไม้ (Tree Worker Climber) ก็จะต้องผ่านทั้งข้อเขียนและภาคปฏิบัติ ต้องปีนต้นไม้ สอบตัดต้นไม้ด้วย

งานบริการที่สำคัญของ "รุกขกร"

"รุกขกร" ทำงานบริการด้านรุกขกรรม จะต้องมีทักษะความรู้ในการทำงาน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

- การตัดแต่งต้นไม้ทั่วไป: เป็นการตัดแต่งต้นไม้เพื่อให้มีความสมบูรณ์ สามารถควบคุมการเจริญเติบโต ปรับปรุงให้มีรูปร่างที่สมดุลสวยงามตามความต้องการ หรือให้ผลผลิตตามที่ต้องการได้ โดยเริ่มตั้งแต่ยังเป็นกล้าไม้ขนาดเล็กจนกลายเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่ การตัดแต่ง จึงต้องมีทักษะความรู้และต้องอาศัยความเข้าใจในธรรมชาติของต้นไม้ มีการนำเทคนิคพิเศษ มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ต้นไม้มีรูปทรงตามธรรมชาติ หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการปลูก

- การใช้ยากำจัดศัตรูพืช: งานใช้ยากำจัดศัตรูพืช โรค แมลง และวัชพืช ฯลฯ ทั้งในลักษณะที่เป็นน้ำและเป็นผง ตลอดจนบางครั้งมีการประยุกต์ใช้กับการให้ปุ๋ยทางใบด้วย รุกขกรต้องมีทักษะความรู้ทางด้านนี้ อีกทั้งยังต้องปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง เนื่องจากยากำจัดศัตรูพืชมักเป็นสารเคมีที่มีอันตราย

- การตัดกู้ภัย: กรณีที่ต้นไม้ได้รับความเสียหายจากลมพายุ ฟ้าผ่า อุบัติเหตุ จากการเฉี่ยวชน การทำงานของเครื่องจักร หรือการเกิดโรค/แมลงศัตรูพืชระบาด จนไม่สามารถจะฟื้นฟูสภาพให้กลับคืนตามปกติได้ หรืออยู่ในพื้นที่การก่อสร้างที่หลีกเลี่ยงและขุดย้ายไม่ได้ ก็จำเป็นต้องตัดโค่นออก ซึ่งในการดำเนินการ รุกขกรต้องมีทักษะความรู้ในการใช้เครื่องมืออย่างง่ายจนถึงการใช้เลื่อยยนต์

- การตัดกิ่งไม้ที่ระสิ่งก่อสร้าง: การดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ที่ระสิ่งก่อสร้าง ระสายไฟ และระสายสื่อสารและโทรศัพท์ ฯลฯ เป็นสิ่งที่เป็นอันตรายยิ่งสำหรับรุกขกร โดยเฉพาะการตัดแต่งกิ่งไม้หรือต้นไม้ที่อยู่ในเขตพื้นที่สายไฟฟ้า รุกขกรที่ปฏิบัติงานด้านนี้ จำเป็นต้องมีทักษะ ความรู้ และประสบการณ์เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สามารถป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

- การให้ปุ๋ยต้นไม้: เป็นงานที่รุกขกรถือเป็นแนวทางการปฏิบัติเป็นประจำเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานของต้นไม้หรือพืชชนิดนั้น ๆ ซึ่งรุกขกรต้องมีทักษะความรู้เกี่ยวกับระยะเวลาปริมาณ และความถี่ในการให้ปุ๋ยที่เหมาะสม หรือจากการวินิจฉัยอาการขาดธาตุอาหารของต้นไม้

- การย้ายต้นไม้: การย้ายต้นไม้เพื่อนำต้นไม้ไปอนุบาลในเรือนเพาะชำหรือนำไปปลูกยังที่แห่งใหม่ เป็นงานที่สำคัญของรุกขกรอีกงานหนึ่ง ซึ่งหากเป็นต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ต้องมีการวางแผนขุด การเตือนราก การห่อหุ้มด้วยวัสดุและภาชนะ และการยกเพื่อย้ายไปยังสถานที่ในการอนุบาล โดยให้ต้นไม้มีการบอบช้ำน้อยที่สุด

- การเสริมความแข็งแรงของต้นไม้: ต้นไม้ใหญ่เมื่อเติบโตขึ้นอาจจะมีความแข็งแรงลดลง อันเนื่องจากสภาพดินที่ตื้น หรือการยืดของรากขาดความแข็งแรง ฯลฯ จึงเป็นหน้าที่ของรุกขกรที่จะเข้าไปดูแลเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรง และทำให้ต้นไม้มีสุขภาพที่สมบูรณ์พร้อมทั้งสวยงามด้วย
- การปลูกต้นไม้: รุกขกรต้องมีทักษะความรู้เกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ด้วย โดยต้องรู้จักเลือกพื้นที่ในการปลูกต้นไม้แต่ละชนิดให้เหมาะสม และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของต้นไม้ เมื่อปลูกแล้วสามารถเข้าไปบำรุงรักษาได้ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน แต่สวยงามยาวนาน
- การศัลยกรรมต้นไม้: เป็นการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อตัดแต่ง เสริมความแข็งแรง ส่วนเสียหายของต้นไม้ ตลอดจนปิดแต่งแผลให้ต้นไม้ที่ได้รับบาดเจ็บ รักษาแผลที่อยู่ภายใน สภาพผุ ให้อยู่ในสภาพสะอาดเรียบร้อย และปราศจากเชื้อ ทำให้ต้นไม้ฟื้นตัว มีสุขภาพที่ดี และอายุยืนยาวขึ้น
- การวินิจฉัยโรคแมลงและศัตรูต้นไม้: เป็นงานที่รุกขกรต้องมีทักษะความรู้ในการดูแลรักษาต้นไม้ เพื่อให้ต้นไม้สามารถมีอายุอยู่ได้นาน โดยต้องดูแลเอาใจใส่ เรียนรู้วิธีการบำรุงรักษาลำต้น การค้ำยัน การให้ปุ๋ย การป้องกันแสง การตรวจวินิจฉัยแมลงที่เป็นศัตรูและโรคพืช ที่เป็นสำเหตุของปัญหาในการปลูกให้ถูกต้องแม่นยำ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดแผนงาน และการบำรุงรักษาตามช่วงเวลาและฤดูกาลได้อย่างเหมาะสม
- ความรู้และทักษะที่จำเป็นของรุกขกรอาชีพ รุกขกรเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมปัจจุบันการจะเป็นรุกขกรนั้น เปิดกว้างมากขึ้น ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงองค์ความรู้นี้ได้ผ่านการอบรมโดยภาคส่วนต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมหลักสูตรการเป็นรุกขกรที่จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัย หรือหลักสูตรการฝึกอบรมของกรมป่าไม้ ฯลฯ โดยหลักสูตรนี้ใช้เวลาตั้งแต่ ๒-๗ วัน ผู้เข้ารับการอบรมจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์ความรู้ทุกภาคส่วนของต้นไม้ ได้ลองดูแลต้นไม้ผ่านวิธีการต่าง ๆ อย่างการตัดแต่งพุ่มเล็ก ล้อมหน้าดิน ไปจนถึงการขึ้นต้นไม้สูงไปตัดกิ่ง เมื่อจบหลักสูตรจะได้ประกาศนียบัตรการผ่านเข้าร่วมการอบรมและความรู้อย่างครบถ้วนที่สามารถนำไปประกอบอาชีพรุกขกรได้ รุกขกรที่ปฏิบัติงานด้านการดูแลตกแต่งต้นไม้ โดยเฉพาะต้นไม้ในเขตเมืองได้นั้น ควรจะต้องมีความรู้และทักษะโดยสรุปดังนี้
    - มีความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของต้นไม้ใหญ่ อุปนิสัย รวมทั้งโรคพืชและแมลงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวิธีการป้องกันรักษา
    - มีความรู้ในเทคนิคและวิธีการตัดแต่ง การทำศัลยกรรม รวมทั้งการอนุรักษ์และฟื้นฟูต้นไม้เก่าแก่ที่สำคัญ
    - มีความรู้และทักษะในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรกลในการตัดแต่งต้นไม้
    - มีทักษะในการปีนป่าย การใช้เชือกและอุปกรณ์นิรภัย รู้จักเทคนิควิธีการป้องกันภัยอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน
    - มีความรู้เกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคทั้งบนดินและใต้ดิน
    - มีความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการประกอบวิชาชีพ
    - มีความรู้ในการประเมินค่าของต้นไม้ใหญ่ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและทางนิเวศวิทยาเพื่อเป็นการประกันแก่สังคม

๒. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ (๗) ซึ่งเป็นแผนการพัฒนาประเทศที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ยุทธศาสตร์ที่ ๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติ ด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง โดยตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด(๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำ ลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบและมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไก และระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ตามยุทธศาสตร์ที่ ๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ ๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ (๘)

(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

(๙) หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืนเป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองกลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง โดยส่งเสริมกระบวนการจัดรูปที่ดินควบคู่ไปกับการวางแผนพัฒนาพื้นที่จัดรูปดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมของประชาตามแนวทางการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน สนับสนุนการศึกษาความเหมาะสมในการปรับปรุงการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะของเมือง

เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมือง และลดปัญหาเมืองที่เติบโตแบบไร้ระเบียบกลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองกลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) (๑๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑. มหานครปลอดภัยเมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดมลพิษ ปลอดอาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดอุบัติเหตุปลอดภัยพิบัติสิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย และ ๒. มหานครสีเขียว สะดวกสบายเมืองกรุงเทพมหานครนครมีพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวในสัดส่วนที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และจำนวนประชาชากรชาวกรุงเทพมหานคร มีวิถีชีวิตใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นมหานครที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่ประหยัดพลังงาน ใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบบริการ คมนาคมขนส่งที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัว มีทัศนียภาพที่สวยงาม ปราศจากสิ่งกีดขวาง เป็นระเบียบ ไม้รกรุงรัง ไม่ว่าจะเป็นสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๒.๑ ภูมิทัศน์สวยงาม ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์รกรุงรัง ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๒.๒ มีพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวกระจายทั่วทุกพื้นที่ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเมืองกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่สีเขียวกระจายครอบคลุมไปทั่วพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) (๑๑) เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน ข้อ ๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓ ข้อ ๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้าโดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓ เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น และเป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๓. วิเคราะห์ SWOT Analysis (๑๒) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับการวางแผนกลยุทธ์เบื้องต้น เพื่อใช้วิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กรและกระบวนการทำงานขององค์กรในปัจจุบัน รวมทั้งสร้างโอกาสใหม่ๆ ในอนาคต ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัย ๔ ประการ ได้แก่ Strength (จุดแข็ง) Weakness (จุดอ่อน) Opportunities (โอกาส) และ Threats (ความเสี่ยง) สำหรับพัฒนาความสามารถในการดำเนินงาน การแข่งขัน เพื่อหาข้อได้เปรียบ การปิดจุดอ่อน การส่งเสริมจุดแข็ง ประกอบด้วย

จุดแข็ง (Strength)

๑. กรุงเทพมหานครมีสำนักสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรักษาและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวและต้นไม้บนทางเท้า เกาะกลางถนน และสวนสาธารณะ

๒. กรุงเทพมหานครมีสวนสาธารณะและต้นไม้บนทางเท้าและเกาะกลางถนนที่ช่วยสร้างความร่มรื่นและสวยงามให้กับคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งนักท่องเที่ยวและแขกผู้มาเยือน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีแต่ “เจ้าพนักงานการเกษตร” (คนตัดต้นไม้) เป็นเจ้าหน้าที่หลักในการดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอ รวมทั้ง ไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านรุกขกรรมในการดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้

๒. สำนักงานเขตมีหน้าที่ดูแลต้นไม้และพื้นที่สีเขียวเฉพาะในพื้นที่ตนเองเท่านั้น

๓. กรุงเทพมหานครไม่มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ในการดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้

๔. กรอบอัตรากำลังที่มีจำนวนจำกัดและไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายอัตราให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” เพิ่มขึ้นตามความต้องการได้

๕. อัตราเงินเดือนของกรุงเทพมหานครที่ค่อนข้างต่ำและไม่มีความจูงใจในการทำงานในหน้าที่ “รุกขกร” ของกรุงเทพมหานคร

โอกาส (Opportunity)

๑. เพิ่มอัตราการรอดชีวิตของต้นไม้ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มีมากขึ้นตามลำดับ

๒. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหาหรือให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” สำหรับกรุงเทพมหานคร เนื่องจากปัจจุบันมีหลายหน่วยงาน เช่น สมาคมรุกขกรรมไทย คณะวนศาสตร์ มหิทยาลัยเกษตรสาสตร์ กรมป่าไม้ และหน่วยงานอื่นๆ ที่มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” มืออาชีพที่พร้อมให้ความร่วมมือในการดำเนินการกับกรุงเทพมหานคร

๓. เพิ่มโอกาสในการจ้างงาน สร้างรายได้ และสร้างสรรค์ผลงานด้านรุกขกรรมสำหรับอาชีพ “รุกขกร” (สัญชาติไทย) โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองหลวงและเป็นที่หมายของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้ได้ชมความงามในการสร้างสรรค์ผลงานด้านรุกขกรรมของ “รุกขกร” วิชาชีพไทย

๔. บรรลุเป้าหมายให้มีพื้นที่สีเขียวต่อหัวประชากรตามเกณฑ์มาตรฐานองค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งกำหนดไว้ว่าเมืองใหญ่ควรมีพื้นที่สีเขียวมากกว่า ๙ ตารางเมตรต่อคน

๕. ลดภาระและงบประมาณของกรุงเทพมหานครในการดูแลรักษาต้นไม้และสวนสาธารณะ เนื่องจากมีการใช้ศาสตร์รุกขกรรมมาบริหารจัดการต้นไม้และพื้นที่สีเขียว โดยจะทำให้ต้นไม้และพื้นที่สีเขียวมาความมั่นคงยั่งยืนในระยะยาว

ข้อจำกัด (Threat)

๑. กรอบอัตรากำลังของกรุงเทพมหานครมีจำนวนจำกัด การเพิ่มขยายอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” มีความเป็นไปได้อยาก ขึ้นอยู่กับหน่วยงานรับผิดชอบภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๒. อัตราเงินเดือนของกรุงเทพมหานครต่ำไม่จูงใจสำหรับเจ้าหน้าที่ “รุกขกร”

๓. งบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้าง (ว่าจ้าง) “รุกขกร” วิชาอาชีพจากหน่วยงานภายนอก (Outsource) ไม่มีหรือมีจำนวนจำกัด รวมทั้ง กฎระเบียบที่ไม่เอื้ออำนวยให้ดำเนินการได้จริงและเป็นรูปธรรม

๔. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอก

๔.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (McKinsey 7s Framework)

Staff: บุคลากรมีความสามารถ มีการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง **(จุดแข็ง)**

เจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อยต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน เปลี่ยนงานบ่อย ไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง ผู้รับผิดชอบไม่ทราบขอบเขตการทำงาน ทำให้ขาดความเชื่อมโยงข้อมูลและการประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหา **(จุดอ่อน)**

Skill: เจ้าหน้าที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานพัฒนาได้ **(จุดแข็ง)**

ไม่มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางสาขา มีการอบรมหลักสูตรเฉพาะทางน้อย การทำงานแยกส่วน ไม่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนร่วมงานหรือหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบไม่เคยผ่านการอบรมวิชารุกขกรรม **(จุดอ่อน)**

Style: รูปแบบการบริหารจัดการ เช่น การสั่งการ การควบคุม การจูงใจ สะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์กร **(จุดแข็ง)**

นโยบายไม่ต่อเนื่องและไม่ชัดเจน ดำเนินงานล่าช้า ไม่มีการนำเครื่องมือในการติดตามประเมินผลลัพธ์มาใช้ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี **(จุดอ่อน)**

Shared Value: มีค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์กร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน **(จุดแข็ง)**

ไม่มีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานอื่น แยกฝ่ายการทำงาน ขาดความร่วมมือในการดำเนินการในภาพรวมขององค์กร ใครรับผิดชอบอะไรก็ทำไป **(จุดอ่อน)**

Structure: มีโครงสร้างองค์กรที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบชัดเจน การแบ่งโครงสร้างงานตามความเหมาะสม รวมถึงการควบคุม การรวม และการกระจายอำนาจ **(จุดแข็ง)**

ไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจนที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา การทำงานใช้ลักษณะเดิมที่เคยปฏิบัติมา ไม่มีการบูรณาการ โครงสร้างแบ่งงานความรับผิดชอบยังไม่เหมาะสม ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ขาดการพัฒนากลุ่มเป้าหมายในภาพรวม **(จุดอ่อน)**

System: กระบวนการและลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบต่อเนื่องสอดคล้องประสานกันทุกระดับ **(จุดแข็ง)**

ไม่มีการติดตามประเมินผล และมีการสนับสนุนงบประมาณจำนวนน้อย ทำงานตามคำสั่งเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีความต่อเนื่อง ขาดการบูรณาการทุกระดับ ขาดการเชื่อมโยงข้อมูล ขาดการวางระบบขั้นตอนการดำเนินงานในภาพรวม ขาดการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ **(จุดอ่อน)**

Strategy: การวางแผนเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการดำเนินงาน มีนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติงาน และเป้าหมายที่ชัดเจน **(จุดแข็ง)**

แต่การวางแผนดำเนินการไม่มีความต่อเนื่อง ตัวชี้วัดและนโยบายในการดำเนินงานไม่ชัดเจน ขาดการวางแผนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา การดำเนินงานยังไม่ครอบคลุม ไม่มีการบูรณาการการทำงานในกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน การวางแผนเชิงรุกไม่มี การแปลงแผนนโยบายไปสู่การปฏิบัติไม่เข้มแข็ง ไม่ต่อเนื่อง **(จุดอ่อน)**

๔.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (PESTEL Analysis)

Political: ผลกระทบจากการเมือง การปกครอง รวมถึง กฎหมายต่างๆ โอกาสของผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญต่อนโยบายของรัฐบาล รวมทั้ง เป้าหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อุปสรรค: มีนโยบายและกฎหมายรองรับในบางจุดเท่านั้น ขาดการให้ความรู้ความเข้าใจ นโยบายไม่ชัดเจนและไม่ตรงประเด็น การประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อย

Economic ผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจ ปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ งบประมาณของประเทศที่จัดสรรให้หน่วยงานไม่เพียงพอ

อุปสรรค: สภาพเศรษฐกิจมีผลกระทบโดยรวม รวมถึง งบประมาณประจำปีที่ได้รับไม่มีความเพียงพอ

Social ผลกระทบจากสังคม วัฒนธรรม สภาพความเป็นอยู่

อุปสรรค: ความตื่นตัวด้านสิ่งแวดล้อม การสื่อสารสาธารณะไม่เพียงพอ การร้องเรียนตามสื่อเป็นไปอย่างอิสระและรวดเร็ว ทำให้เกิดกระสังคมโจมตี และสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีแก่กรุงเทพมหานคร

Technology ผลกระทบจาก Technology หรือ Innovation สามารถใช้เทคโนโลยีในการดำเนินการด้านสวนสาธารณะ พื้นที่สีเขียว และต้นไม้ของกรุงเทพมหานคร

อุปสรรค: งบประมาณในการจัดซื้อเทคโนโลยี เจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญมีน้อยไม่เพียงพอ

Environmental: ความสนใจของประชาชนด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันมีหลากหลายมิติ โดยเฉพาะด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองกรุงเทพมหานครจึงต้องให้ความสนใจและมีนโยบายที่ชัดเจน

Legal: กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาดำเนินการให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเพิ่มกรอบอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ของกรุงเทพมหานครไม่สามารถกำหนดหรือดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการดำเนินการ/ระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินการ ที่ ๑ (มีความเป็นไปได้น้อย)

๑. กรุงเพทมหานครดำเนินการจัดให้มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ประจำหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร โดยการเพิ่มขยายกรอบอัตรากำลังในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ให้มีคามเหมาะสมกับปริมาณงานและข้อร้องเรียนที่ได้รับ

๒. จัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันพิจารณาแนวทางในการแก้ไขปัญหา บูรณาการการกำเนินงาน และบริหารจัดการให้กรุงเทพมหานครมีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการหรือคณะทำงานสมควรประกอบด้วย:

- รองปลัดกรุเทพมหานครที่ควบคุมดูแลสำนักสิ่งแวดล้อม
- ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม
- ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล
- ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

- ผู้อำนวยการสำนักการวางผังและพัฒนาเมือง
- ผู้อำนวยการสำนักการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร
- ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคดี
- ผู้แทนสมาคมรุกขกรรมแห่งประเทศไทย
- ผู้แทนคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ผู้แทนกรมป่าไม้
- ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ตามสมควร)

๓. ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการได้ กรุงเทพมหานครต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหาหรือจัดให้มีเจ้าหน้าที่ "รุกขกร" ดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้ของกรุงเทพมหานคร โดยอาจดำเนินการในรูปแบบของการจัดซื้อจัดจ้าง (ว่าจ้าง) เป็นกรณีพิเศษเฉพาะงานดูและรักษาตนไม้โดย "รุกขกร" วิชาชีพจากสมาคมรุกขกรรมแห่งประเทศไทย หรือจากคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรมป่าไม้ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินการ ที่ ๒ (มีความเป็นไปได้มาก)

๔. ยกระดับ พัฒนาศักยภาพ ปริมาณ และทักษะความรู้ของ "เจ้าพนักงานการเกษตร" หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้สามารถเป็น "รุกขกร" (เทียบเท่า) โดยรับการฝึกอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม และที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีศักยภาพและทักษะให้เพิ่มมากขึ้นทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานครต้องจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ "รุกขกร" สำหรับเจ้าพนักงานการเกษตรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ของกรุงเทพมหานครเป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสอบประเมินผลเพื่อมอบใบประกาศหรือใบรับรองวิชาชีพ

ระยะเวลาการดำเนินการ : ดำเนินการได้ทันที

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง: ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร (ที่ได้รับมอบหมาย) สำนักสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตกรงเทพมหานครทุกเขต หน่วยงานภายใต้กรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์จากการศึกษา

๑. กรุงเทพมหานครมีการดูแลรักษาและตัดแต่งต้นไม้แบบมืออาชีพตามหลักวิชารุกขกรรม ลดปัญหาต้นไม้ใหญ่ยืนต้นตาย แคระแกน ไม่สมบูรณ์ และการเกิดอุบัติเหตุต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒. ลดจำนวนเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ต้นไม้และสวนสาธารณะ

๓. เจ้าพนักงานการเกษตรและหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้รับการยกระดับโดยการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะตามหลักวิชารุกขกรรม

๔. พื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) และที่เกี่ยวข้อง

๕. ลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดอุณหภูมิในเขตกรุงเทพมหานคร ลดปัญหาฝุ่นละอองในอากาศ และมลพิษทางอากาศ สร้างคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมเมือง และสร้างสุขภาพจิตที่ดีให้กับคนเมือง

๖. บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศของกรุงเทพมหานครที่กำหนดไว้ภายในปี ๒๕๗๕

งบประมาณ

งบประมาณประจำปี จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี เพื่อใช้ในการบริหารจัดการหรือการว่าจ้างในกรณีที่ไม่สามารถเพิ่มขยายตำแหน่งเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” ได้ หรือกำหนดงบประมาณตามจำนวนที่ถูกต้องและมีเหมาะสมตามกฎระเบียบของกรุงเทพมหานคร

แนวทางการติดตามและประเมินผล

๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จระดับผลผลิต (Output) และหรือระดับผลลัพธ์ (Outcome)

Output: ๑. เรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ต้นไม้และสวนสาธารณะ ลดลงร้อยละ ๕๐ จากเรื่องร้องเรียนในแต่ละเดือน (นับระยะเวลาย้อนหลัง ๑ ปี)

๒. เจ้าพนักงานการเกษตรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จากสำนักงานเขตที่ได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะตามหลักวิชารุกขกรรม มีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยให้มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมและได้รับประกาศหรือใบรับรองวิชาชีพรุกขกร อย่างน้อยเขตละ ๒ คน

Outcome: อัตราการรอดชีวิตของต้นไม้ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มีมากขึ้นและมีพื้นที่สีเขียวตามเป้าหมายแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) ลดปัญหาการเกิดอุบัติกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ไม่มีเรื่องร้องเรียนและบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศของกรุงเทพมหานครที่กำหนดไว้ภายในปี ๒๕๗๕

๙.๒ วิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและการประเมินผล

ติดตามจากจำนวนเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่อง ต้นไม้และสวนสาธารณะ ที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญตามร้อยละที่กำหนด และประเมินผลจากจำนวนเจ้าพนักงานการเกษตรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากสำนักงานเขตที่ได้รับการอบรมและพัฒนาทักษะตามหลักวิชารุกขกรรมและได้รับใบประกาศหรือใบรับรองวิชาชีพรุกขกรเพิ่มขึ้น มีผลให้กรุงเทพมหานครมีการดูแล รักษา บำรุง ปลูกเพิ่ม และตัดแต่งต้นไม้ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชารุกขกรรม ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพโดยมีการทดสอบและประเมินผลอย่างมีมาตรฐาน โปร่งใส และเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะ

๑. กรุงเทพมหานครควรต้องเร่งดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่ “รุกขกร” หรือ “เจ้าพนักงานการเกษตร” ที่เทียบเท่า “รุกขกร” โดยเร็วที่สุดและให้แล้วเสร็จก่อนปี พ.ศ. ๒๕๗๕

๒. ประสานและร่วมมือการดำเนินการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมทางหลวง การทางพิเศษแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง กรมป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สมาคมรุกขกรรมแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้และประสบการณ์ พัฒนาทักษะ โดยส่งเจ้าพนักงานการเกษตรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของกรุงเทพมหานคร ไปศึกษาดูงานและเรียนรู้จากการปฏิบัติงานด้านรุกขกรรมทั้ง

ในประเทศและต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น และควรส่งเสริมความร่วมมือแบบเมืองพี่เมืองน้องหรือเมืองต้นแบบมหานครอาเซียนสีเขียวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

อ้างอิง

๑ The Visual by Thai PBS. (๒๕๖๔). Update พื้นที่สีเขียวใน กทม. เข้าใกล้คำว่า “พอ” มากน้อยแค่ไหน?. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. https://thevisual.thaipbs.or.th/bangkok-green-space/update๒๐๒๑/

๒ สถิตเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร. ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๖๔. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. file:///C:/Users/User/Desktop/tula%๒๐๑๕๕๕%๒๐(๑).pdf

๓ หนังสือพิมพ์แนวหน้าออนไลน์. (๒๕๖๕).วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕ จาก.https://www.naewna.com/local/๒๑๔๕๒๘

๔ วิกิพีเดีย. (๒๕๖๕). สืบค้นเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. https://th.wikipedia.org/wiki/%E๐%B๘%A๓%E๐%B๘%B๘%E๐%B๘%๘๑%E๐%B๘%๘๒%E๐%B๘%๘๑%E๐%B๘%A๓

๕ เทคโนโลยีชาวบ้าน. (๒๕๖๕). “รุกขกร” นักตัดแต่งต้นไม้ใหญ่ อาชีพที่ตลาดต้องการมาก. สืบค้นเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๕๗. จาก. https://www.technologychaoban.com/flower- and-decorating-plants/article_๑๖๓๒๒๒

๖ สุชาติ กัลยาวงศา. รุกขกร. สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. ๒๕๖๓

๗ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐. (๒๕๖๕). สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖ จาก. http://plan.bru.ac.th/%E๐%B๘%A๒%E๐%B๘%B๘%E๐%B๘%๙๗%E๐%B๘%๙๘%E๐%B๘%A๘%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%AA%E๐%B๘%๙๕%E๐%B๘%A๓%E๐%B๙%๘C%E๐%B๘%๘A%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%๙๕%E๐%B๘%B๔๒๐%E๐%B๘%๙B%E๐%B๘%B๕-%E๐ %B๘%๙E-%E๐%B๘%A๘-๒๕๖๑-๒๕๘๐/

๘ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔. (๒๕๖๕). สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=๖๔๒๒

๙ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) (๒๕๖๕). สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. https://www.nesdc.go.th/download/document/Yearend/๒๐๒๑/plan๑๓.pdf

๑๐ แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕). (๒๕๖๕) สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. https://webportal.bangkok.go.th/public/user_files_editor/๑๓๐/BMA-developmentplan/P๒๐ys(๒๕๕๖-๒๕๗๕).pdf

๑๑ เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม. (๒๕๖๕). สืบค้นเมื่อวนที ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก. http://e-plan.dla.go.th/activityImage/๔๒๒.pdf

๑๒ หลักการวิเคราะห์ SWOT Analtsis สืบค้นเมื่อวนที ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕. จาก https://www.agri.cmu.ac.th/๒๐๑๗/files/Download/%E๐%B๘%AB%E๐%B๘%A๕%E๐%B๘%B๑%E๐%B๘%๘๑%E๐%B๘%๘๑%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%A๓%E๐%B๘%A๗%E๐%B๘%B๔%E๐%B๙%

๘๐%E๐%B๘%๘๔%E๐%B๘%A๓%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%B๐%E๐%B๘%AB%E๐%B๙%๘๕%๒๐S
WOT.pdf สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕

ภาคผนวก

coggle
made for free at coggle.it

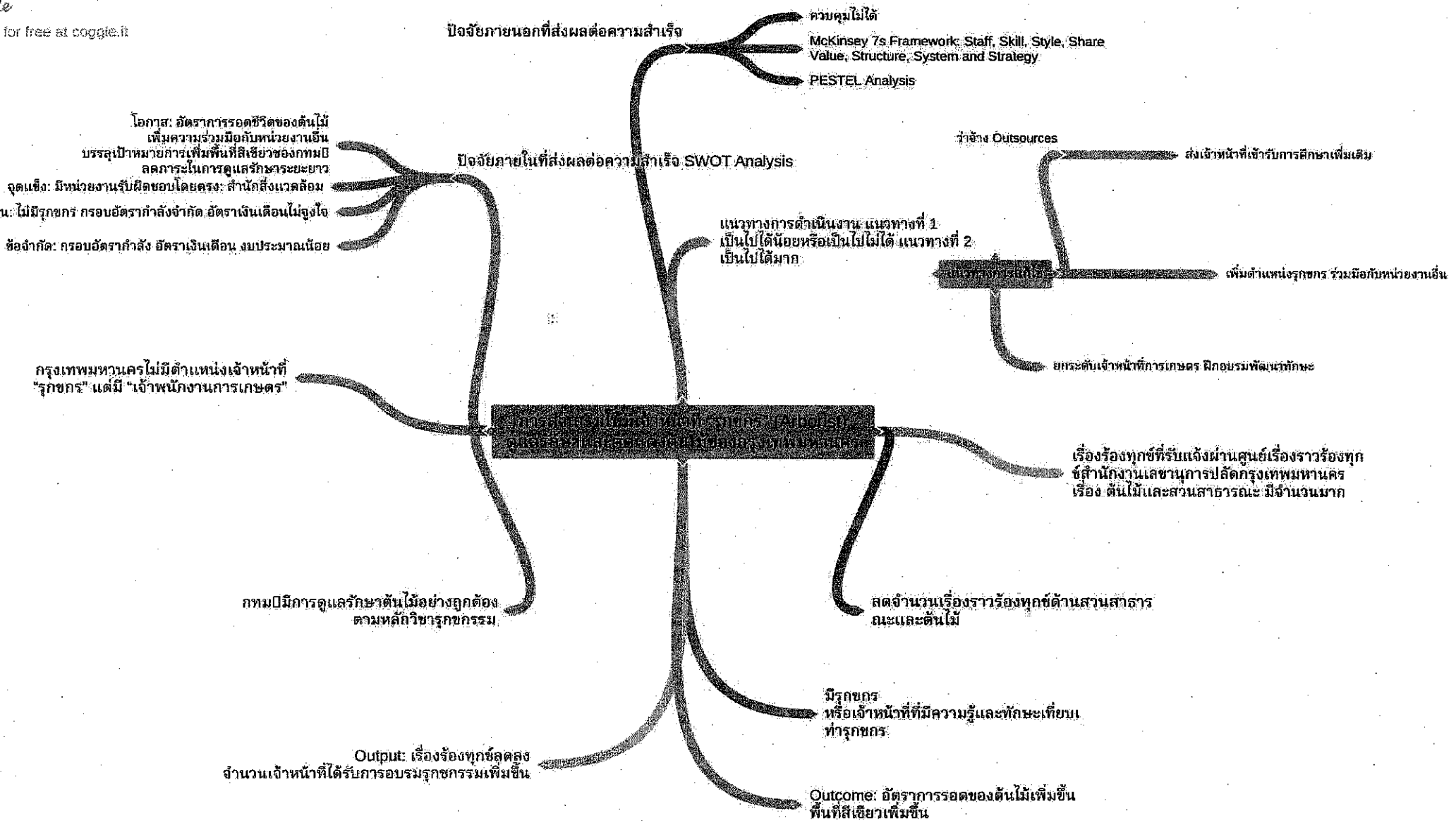

สถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร

ประจำเดือนตุลาคม 2564

ได้รับเรื่องร้องทุกข์	จำนวน	5,913	เรื่อง
แก้ไขแล้ว	จำนวน	5,080	เรื่อง (85.91%)
อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข	จำนวน	833	เรื่อง (14.09%)

ลำดับที่	ประเภทเรื่องร้องทุกข์	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ
1	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	1,233	1,122	111
2	ไฟฟ้า	644	487	157
3	ถนน	599	421	178
4	กระทำผิดในที่สาธารณะ	545	492	53
5	ขยะและสิ่งปฏิกูล	509	494	15
6	น้ำท่วม	495	471	24
7	ท่อระบายน้ำ	379	317	62
8	ปัญหาจราจร	322	261	61
9	ต้นไม้ สวนสาธารณะ	317	296	21
10	เรื่องร้องทุกข์ประเภทอื่นๆ	197	184	13
11	อาคาร	164	135	29
12	เรื่องฉุกเฉิน	161	154	7
13	เขื่อน คูคลอง	107	97	10
14	การบริหารงานบุคคล	56	48	8
15	บาทวิถี	55	25	30
16	โทรศัพท์	50	39	11
17	สะพาน	47	31	16
18	ประปา	23	4	19
19	ที่พักผู้โดยสาร	6	0	6
20	การคุ้มครองผู้บริโภค	2	1	1
21	ยาเสพติด	1	0	1
22	สภาพแวดล้อมเป็นพิษ	1	1	0
	ยอดรวม	5,913	5,080	833

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564

ศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

สถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร

ประจำเดือนกันยายน 2564

ได้รับเรื่องร้องทุกข์	จำนวน	5,880	เรื่อง
แก้ไขแล้ว	จำนวน	4,299	เรื่อง (73.11%)
อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข	จำนวน	1,581	เรื่อง (26.89%)

ลำดับที่	ประเภทเรื่องร้องทุกข์	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ
1	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	1,054	773	281
2	น้ำท่วม	613	515	98
3	ถนน	589	301	288
4	ไฟฟ้า	573	335	238
5	ขยะและสิ่งปฏิกูล	506	461	45
6	กระทำผิดในที่สาธารณะ	486	388	98
7	ท่อระบายน้ำ	417	292	125
8	เรื่องฉุกเฉิน (โควิด-19)	317	278	39
9	ต้นไม้ สวนสาธารณะ	309	255	54
10	ปัญหาจราจร	277	182	95
11	เรื่องร้องทุกข์ประเภทอื่นๆ	239	187	52
12	อาคาร	161	117	44
13	เขื่อน คูคลอง	111	75	36
14	สะพาน	77	61	16
15	บาทวิถี	47	12	35
16	การบริหารงานบุคคล	43	38	5
17	โทรศัพท์	32	20	12
18	ประปา	22	8	14
19	ที่พักผู้โดยสาร	6	0	6
20	การคุ้มครองผู้บริโภค	1	1	0
	ยอดรวม	5,880	4,299	1,581

สถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร

ประจำเดือนสิงหาคม 2564

ได้รับเรื่องร้องทุกข์	จำนวน	5,399	เรื่อง
แก้ไขแล้ว	จำนวน	4,506	เรื่อง (83.46%)
อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข	จำนวน	893	เรื่อง (16.54%)

ลำดับที่	ประเภทเรื่องร้องทุกข์	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ
1	เรื่องฉุกเฉิน (โควิด-19)	1,005	904	101
2	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	1,005	847	158
3	ขยะและสิ่งปฏิกูล	628	609	19
4	ไฟฟ้า	441	337	104
5	กระทำผิดในที่สาธารณะ	398	353	45
6	น้ำท่วม	391	320	71
7	ท่อระบายน้ำ	332	246	86
8	ถนน	257	151	106
9	ต้นไม้ สวนสาธารณะ	218	198	20
10	เรื่องร้องทุกข์ประเภทอื่นๆ	186	163	23
11	ปัญหาจราจร	173	128	45
12	อาคาร	143	104	39
13	เขื่อน คูคลอง	66	50	16
14	การบริหารงานบุคคล	45	38	7
15	บาทวิถี	38	18	20
16	โทรศัพท์	35	23	12
17	สะพาน	21	11	10
18	ประปา	13	4	9
19	ยาเสพติด	2	1	1
20	ที่พักผู้โดยสาร	1	0	1
21	สภาพแวดล้อมเป็นพิษ	1	1	0
	ยอดรวม	5,399	4,506	893

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 20 กันยายน 2564

ศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

สถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร

ประจำเดือนกรกฎาคม 2564

ได้รับเรื่องร้องทุกข์	จำนวน	6,221	เรื่อง
แก้ไขแล้ว	จำนวน	5,044	เรื่อง (81.08%)
อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข	จำนวน	1,177	เรื่อง (18.92%)

ลำดับที่	ประเภทเรื่องร้องทุกข์	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ
1	เรื่องฉุกเฉิน			
	- โควิด 19	2,088	1,720	368
	- เหตุเพลิงไหม้	3	3	0
2	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	1,038	864	174
3	ขยะและสิ่งปฏิกูล	505	479	26
4	ไฟฟ้า	452	311	141
5	กระทำผิดในที่สาธารณะ	399	359	40
6	ท่อระบายน้ำ	308	235	73
7	ต้นไม้ สวนสาธารณะ	281	257	24
8	ถนน	218	113	105
9	เรื่องร้องทุกข์ประเภทอื่นๆ	199	170	29
10	ปัญหาจราจร	188	148	40
11	น้ำท่วม	172	140	32
12	อาคาร	140	99	41
13	การบริหารงานบุคคล	60	55	5
14	เขื่อน คูคลอง	53	39	14
15	โทรศัพท์	38	22	16
16	บาทวิถี	36	14	22
17	สะพาน	25	13	12
18	ประปา	9	0	9
19	สภาพแวดล้อมเป็นพิษ	6	3	3
20	การคุ้มครองผู้บริโภค	1	0	1
21	ที่พักผู้โดยสาร	1	0	1
22	ยาเสพติด	1	0	1
	ยอดรวม	6,221	5,044	1,177

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 19 สิงหาคม 2564

ศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

สถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร

ประจำเดือน มิถุนายน 2564

ได้รับเรื่องร้องทุกข์	จำนวน	6,012	เรื่อง
แก้ไขแล้ว	จำนวน	4,776	เรื่อง (79.44%)
อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข	จำนวน	1,236	เรื่อง (20.54%)

ลำดับที่	ประเภทเรื่องร้องทุกข์	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ
1	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	1,265	1,021	244
2	เรื่องฉุกเฉิน			
	- โควิด 19	1,181	977	204
	- เหตุเพลิงไหม้	1	1	0
3	ไฟฟ้า	583	407	176
4	กระทำผิดในที่สาธารณะ	580	489	91
5	ขยะและสิ่งปฏิกูล	558	520	38
6	ต้นไม้ สวนสาธารณะ	321	300	21
7	ท่อระบายน้ำ	303	226	77
8	ปัญหาจราจร	258	166	92
9	ถนน	221	121	100
10	เรื่องร้องทุกข์ประเภทอื่นๆ	201	177	24
11	อาคาร	194	145	49
12	เขื่อน คูคลอง	61	38	23
13	โทรศัพท์	61	47	14
14	การบริหารงานบุคคล	51	44	7
15	น้ำท่วม	51	45	6
16	บาทวิถี	50	24	26
17	สะพาน	44	22	22
18	ประปา	19	4	15
19	ที่พักผู้โดยสาร	7	0	7
20	ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	1	1	0
21	สภาพแวดล้อมเป็นพิษ	1	1	0
	ยอดรวม	6,012	4,776	1,236

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 12 กรกฎาคม 2564

ศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

สถิติเรื่องร้องทุกข์ที่รับแจ้งผ่านศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร

ประจำเดือน พฤษภาคม 2564

ได้รับเรื่องร้องทุกข์ จำนวน 6,970 เรื่อง

แก้ไขแล้ว จำนวน 6,014 เรื่อง (86.28%)

อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไข จำนวน 956 เรื่อง (13.72%)

ลำดับที่	ประเภทเรื่องร้องทุกข์	จำนวนเรื่อง	ดำเนินการแล้ว	อยู่ระหว่างดำเนินการ
1	เรื่องฉุกเฉิน			
	- โควิด 19	1,506	1,363	143
	- เหตุเพลิงไหม้	2	2	0
2	เหตุเดือดร้อนรำคาญ	1,307	1,142	165
3	ขยะและสิ่งปฏิกูล	610	588	22
4	ไฟฟ้า	593	425	168
5	กระทำผิดในที่สาธารณะ	582	508	74
6	ต้นไม้ สวนสาธารณะ	492	484	8
7	ท่อระบายน้ำ	380	322	58
8	ปัญหาจราจร	289	231	58
9	น้ำท่วม	260	255	5
10	ถนน	252	163	89
11	อาคาร	201	156	45
12	เรื่องร้องทุกข์ประเภทอื่นๆ	199	169	30
13	เขื่อน คูคลอง	75	55	20
14	การบริหารงานบุคคล			
	- กล่าวโทษเจ้าหน้าที่	54	47	7
	- ขอความเป็นธรรม	7	7	0
15	โทรศัพท์	58	44	14
16	บาทวิถี	39	18	21
17	สะพาน	28	21	7
18	ประปา	24	9	15
19	ที่พักผู้โดยสาร	5	0	5
20	สภาพแวดล้อมเป็นพิษ	5	5	0
21	การคุ้มครองผู้บริโภค	1	0	1
22	ยาเสพติด	1	0	1
	ยอดรวม	6,970	6,014	956

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 15 มิถุนายน 2564

ศูนย์เรื่องราวร้องทุกข์ สำนักงานเลขานุการปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร